

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Czakó Marianna által képviselt felperesnek a Nemzeti Közlekedési Hatóság alperes ellen ideiglenes fennmaradási engedély tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Kiss István ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. február 28. napján kelt 9.K.30.427/2007/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.427/2007/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint, az alperesi beavatkozónak 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó a szám alatti ingatlana - lakóháza és elektronikai szaküzlete - előtt, közterületen, engedély nélkül parkolót alakított ki, melyet a felperes, mint a szomszédos ingatlan tulajdonosa sérelmezett, és emiatt bejelentéssel élt.

A Hajdú-Bihar Megyei Közlekedési Főfelügyelet 1226/12/2006. számú határozatával elrendelt megismételt eljárásban az elsőfokú közlekedési hatóság - a hozzájárulást megadó szakhatósági (így az építési szakhatósági) állásfoglalások beszerzését követően - a parkolók fennmaradását ideiglenes jelleggel, a számú, főút 2x2 sávosra történő szélesítéséig megengedte. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes - a másodfokú építésügyi szakhatósági hozzájárulás alapján - az elsőfokú határozatot a 1547/4/2007. számú határozatával helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy az országos és helyi építési

szabályokkal ellentétes a parkolók közterületen történő kialakítása, különösen, hogy a gépjárművek elhelyezése az ingatlanon belül is megoldható. Hivatkozott arra, hogy a beavatkozó korábban hozott építési, majd fennmaradási és használatbavételi engedélye sem ad lehetőséget a közterület parkolási célú igénybevételére. Hiányolta a közterület használati szerződés megkötését, és az igénybevételi díj megfizetésének elmaradását is.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 44.§-ának (1)-(2) bekezdése alapján a közlekedési hatóság az építésügyi szakhatósági állásfoglaláshoz kötve volt. A szakhatóság hozzájáruló nyilatkozatára figyelemmel a felperes építésügyi kifogásait nem fogadta el, döntését a 15/2000. (XI.16.) KöVim rendelet 27.§-ának (2) és (6) bekezdésére alapította. Hivatkozott arra, hogy a helyi építési szabályzat 36.§-ának (2) bekezdése alapján a szabályozási szélességen belül a közút létesítményei, berendezései, környezetvédelmi műtárgyai, és a közművek létesíthetők, ezért a közút részét képező parkoló kialakítása megengedett. Utalt arra, hogy az ingatlanon belüli parkoló létesítésének lehetősége a közterületi parkolók fennmaradási engedélyezésének lehetőségével nincs összefüggésben.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti az "OÉSZ" 78.§-ának (1), (2) és (4) bekezdését, valamint (7) bekezdés a) pontját, a 253/1997. (XII.20.) Korm.rendelet 42.§-ának (1), (2), (4), (10) és (11) bekezdését, 110.§-ának (2) bekezdését, a gépjármű várakozóhelyek biztosításáról szóló 10/2004. (IV.5.) Kr. számú rendelet 4.§-ának c) pontját, a közterület használatának és igénybevételének szabályairól szóló 46/1999. (XII.23.) Kr. számú rendeletet, a helyi építési szabályzatról szóló 8/2003. (IV.23.) Kr. rendelet 36.§-át, a 31.026/8/1997. számú építési engedély 2., 15. és 16. pontját, a 98.714/6/1998. számú határozat 2. pontját, a Sámson út korszerűsítésére vonatkozó jogerős építési engedélyhez adott szakhatósági állásfoglalást, a vállalkozáshoz kiadott kereskedelmi és működési engedélyt megadó határozatot. Állította, hogy az elsőfokú eljárásban két, ellentmondásos jegyzői szakhatósági nyilatkozat állt rendelkezésre, a másodfokú eljárásban az alperes a szakhatósági nyilatkozatot nem szerezte be, az eljáró bíróság a szakhatóság nevében nyilatkozattételre jogosult személyt nem hallgatta meg, döntését megalapozatlanul hozta meg. Nem értett egyet azzal, hogy a közterületen kialakított parkolók ügye nincs összefüggésben azzal, hogy az ingatlanon létesíthető-e további várakozóhely. Kérte a korábbi eljárásban beszerzett másodfokú szakhatósági nyilatkozat figyelembe vételét.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak jogszerűségére és megalapozottságára figyelemmel.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül, és megállapította, hogy az a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogsértő az alábbiak miatt.

A közigazgatási eljárás során a közlekedési hatóság a 46/1997. (XII.29.) KTM rendelet 2.§-ának (2) bekezdése alapján a fennmaradási engedélyezési eljárásban köteles volt beszerezni az építésügyi hatóság szakhatósági hozzájárulását. Az építésügyi hatóság, mint szakhatóság fenti rendelkezés alapján azt vizsgálta, hogy az építmény (parkoló) elhelyezése és megépítése megfelel-e a településrendezési és építményekkel kapcsolatos országos szakmai követelményeknek, a helyi településrendezési terveknek és a helyi építési szabályzatnak. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 45.§-ának (1) bekezdése alapján a közlekedési hatóság kötve volt az építésügyi szakhatóság hozzájárulást megadó szakhatósági véleményéhez, a fennmaradási engedély megadását az építésügyi előírásoknak betartásának hiánya miatt nem tagadhatta meg.

A szakhatósági hozzájárulás a Ket. 45.§-ának (2) bekezdése alapján külön fellebbezéssel nem támadható, az ügyfél – így a felperes is – a határozat elleni fellebbezésében, illetve kereseti kérelmében gyakorolhatja az ezzel kapcsolatos jogorvoslati jogát. A felperesnek ebből következően csak a perben nyílik lehetősége arra, hogy az általa tévesnek, törvénysértőnek tartott szakhatósági véleményt vitassa, támadja.

A Pp. 324.§ (1) bekezdése szerint a közigazgatási perekben is alkalmazandó Pp. 3.§-ának (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha a törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli. A Pp. 164.§-ának (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azt a bíróság valónak fogadja el.

A felperes a parkolók fennmaradási engedélyének jogszerűségét az építésügyi előírásoknak való megfeleléség szempontjából vitatta, támadva ezzel a hozzájárulást megadó szakhatósági állásfoglalás jogszerűségét is. A Pp. 3.§-ának (3) bekezdése és a Pp. 164.§-ának

(1) bekezdése alapján tehát a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az építési előírásoknak a parkolók fennmaradásának engedélyezése nem felel meg. Mivel a szakhatósági vélemény szakkérdés, ezért a felperesnek az eltérő álláspontjának igazolására a Pp. 177.§-ának (1) bekezdése alapján szakértői bizonyítást kellett volna kezdeményeznie.

A felperes az elsőfokú eljárásban bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság a 2008. január 15. napján megtartott tárgyaláson a Pp. 3.§-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatta a bizonyítási teherről, a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítás elmaradásának következményeiről. A felperesnek az építési előírásokon alapuló érvelése önmagában nem cáfolja a szakhatósági vélemény helyességét. A szakhatósági állásfoglalást is támadó kereset esetén a szakértői bizonyítás nem mellőzhető, de azt a bizonyítással terhelt félnek kell kezdeményeznie, mert a közigazgatási perekben a Pp.336/A.§ (1) bekezdése a-c) pontjában taxatív felsorolt eseteket kivéve hivatalból bizonyítás elrendelésére nem kerülhet sor. Ennek elmaradását a felperes terhére kell értékelni.

Ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a rendelkezésre álló adatok alapján arra a következtetésre jutott - a másodfokú szakhatósági állásfoglalást is figyelembe véve -, hogy az alperes határozata törvényes és megalapozott, a felperes keresete megalapozatlan.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogsértő, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§-ának (1) bekezdésének rendelkezése folytán alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdés és a Pp. 83.§-ának (1) bekezdése alapján - a felülvizsgálati eljárásban kifejtett ügyvédi (jogtanácsosi) tevékenység arányában - köteles az alperesnek és az alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére.

A felperes a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2009. április 29.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Márton Gizella sk. bíró

Dr. Tóth

